

**5 edycja Międzynarodowej Konferencji
„Economic Philosophy”
24-26 czerwca 2020 r. Warszawa**

KULTURA I EKONOMIA

Zaproszenie do zgłaszania abstraktów

5 edycja Międzynarodowej Konferencji „Economic Philosophy” odbędzie się w Warszawie w dniach 24-26 czerwca 2020 roku. Organizatorami konferencji są Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Polski Instytut Ekonomiczny, we współpracy z International Conferences for Economics and Philosophy (ICPE), the Philosophy-Economics Network oraz Polską Siecią Filozofii Ekonomii.

Motywy przewodnim 5 edycji konferencji jest „Kultura i Ekonomia”. Zachęcamy wszystkich zainteresowanych filozofią ekonomii i filozofią gospodarczą to nadsyłania zgłoszeń. Mile widziane są również zgłoszenia wysłane przez przedstawicieli dyscyplin pokrewnych, którzy na różne sposoby rozpatrują tezę, że kultura ma znaczenie.

Kultura zawsze pozostawała w niejasnym i nielatwym związku z ekonomią i filozofią ekonomii. Przez długi czas społeczność ekonomistów nie była wystarczająco wrażliwa względem kulturowego wymiaru gospodarki, rynków, instytucji, przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. W tym samym czasie społeczność filozofów ekonomii zajmowała się kulturowym wymiarem nauki ekonomicznej i jej kluczowych pojęć jedynie sporadycznie i w niesystematyczny sposób. Ostatnimi czasy ten niezadawalający stan rzeczy ulega zmianie, o czym świadczą badania podejmowane przez:

- ekonomistów, którzy starają się uwzględnić zmienną kulturową w modelach ekonomicznych by analizować zarówno wpływ kultury na gospodarkę, jak i wpływ gospodarki na kulturę;
- filozofów ekonomii, którzy rekonstruuja procedury badawcze i wytwory nauki ekonomicznej w terminach kultury symbolicznej i materialnej;
- historyków gospodarczych, którzy zgłębiają stopień, w jakim różne dziedzictwo kulturowe wpłynęło na różne wzorce rozwoju gospodarczego na świecie;
- antropologów i socjologów ekonomicznych, którzy badają zakorzenienie kulturowe rynków i powstawania tzw. nowych tradycyjnych gospodarek.

Niewątpliwie, rosnąca popularność tego typu badań wspiera tezę, że kultura ma znaczenia. Dlatego też konferencja ma dwojaki cel:

- objaśnić związek między ekonomią i kulturą poprzez zgłębienie sześciu wymiarów, w których te dwie dziedziny przecinają się: kultura w ekonomii (ang. *culture in economics*), kultura ekonomii (ang. *culture of economics*), kultura dla ekonomii (ang. *culture for economics*), ekonomia jako kultura (ang. *economics as culture*), ekonomia kultury (ang. *economics of culture*), ekonomia z kultury (ang. *economics out of culture*);

- ułatwić zbliżenie się ekonomii i kultury poprzez wzmocnienie intelektualnej wymiany między wspólnotami filozofów i ekonomistów, a także tymi przedstawicielami dyscyplin pokrewnych, którzy uwzględniają tezę, że kultura ma znaczenie

Organizatorzy zapraszają wszystkich badaczy, którzy zgłębiają wymiary, w których kultura i ekonomia przecinają się:

- (1) **kultura w ekonomii** – czy ekonomia zyskuje na odwoływaniu się do wyjaśnień uwzględniających czynnik kulturowy? W jaki sposób reprezentuje się kulturę w ekonomii? Jak reprezentowana jest gospodarka w ekonomii? Jak rozumie się rynek? W jaki sposób rynek zmienia kulturę? Czy kultura ma wpływ na wyniki gospodarcze? W jaki sposób ekonomiści i historycy gospodarczy uwzględniają w swoich modelach i teoriach czynnik kulturowy i dziedzictwo kulturowe? Jaka rolę odgrywają różne typy przekonań kulturowych w rozwoju gospodarczym? W jaki stopniu baza danych World Value Survey służy ekonomistom w analizie zmieniających się wartości i ich wpływu na życie gospodarcze, społeczne i polityczne? W jaki sposób konceptualizuje się kulturę w: teorii racjonalnego wyboru (wyłącznie argument funkcji użyteczności), teorii wyboru publicznego (heterogeniczność przekonań kulturowych), teorii wyboru społecznego (podzielane kulturowo wartości), ekonomii behawioralnej (zmiennosc kulturowa podatności na zniekształcenia poznawcze)? Czy skoro ekonomia neoinstytucjonalna dopuszcza dwojakié podejście do instytucji (instytucje jako reguły oraz instytucje jako równowagi) istnieje jeszcze przestrzeń do zachowania czynnika kulturowego w analizach ekonomicznych? W podejściu do instytucji jako reguł, podkreśla się instytucje formalne, które konceptualizuje się i modeluje w terminach reguł gry. Czy w tym przypadku można zasadnie konceptualizować instytucje nieformalne jako kulturę w sensie milczących lub implicytnych norm i konwencji? W podejściu do instytucji jako równowag podkreśla się proces instytucjonalizacji, który konceptualizuje się i modeluje w terminach wzorców zachowań lub powodów by zachowywać się zgodnie z tymi wzorcami. Czy w tym przypadku można zasadnie konceptualizować przekonania kulturowe jako zróżnicowane samorealizujące się oczekiwania jednych podmiotów dotyczące czynności powziętych przez drugie podmioty? W jaki sposób w ekonomii analizuje się transmisję preferencji wewnątrz pokoleń oraz między pokoleniami? Jak analizować sposób, w jaki wartości kulturowe przenikają do badań ekonomicznych?
- (2) **kultura ekonomii** – czy metodologia ekonomii zyskuje wykorzystując ustalenia z zakresu filozofii kultury? Czy współczesna ekonomia wykracza poza tradycyjny podział na dwie kultury (naukę i humanistykę)? W jaki sposób badać naukowo milczący wymiar nauki ekonomicznej? Jakie są dominujące style myślowe lub style rozumowania w ekonomii? Jakie są epistemiczne i poza-epistemiczne normy, które regulują projektowanie, analizę i raportowanie w badaniach ekonomicznych? Czym jest materialna i teoretyczna kultura modelowania ekonomicznego?
- (3) **kultura dla ekonomii** – czy społeczność ekonomistów potrzebuje etycznego kodeksu zawodowego? Czy ekonomia powinna stać się bardziej pokorną dyscypliną? czy estetyczne kryteria piękna i elegancji odgrywają rolę w ekonomii? Co może zyskać ekonomia wykorzystując heurystycznie metafory pochodzące z literatury i sztuki?
- (4) **ekonomia jako kultura** – czy społeczność ekonomistów składa się z dwóch epistemicznych kultur wytwarzania, komunikowania i wykorzystywania wiedzy – kultury naukowej i kultury eksperckiej? Co decyduje o uznaniu w ramach kultury naukowej w ekonomii? Co decyduje o zaufaniu do ekspertów w ramach kultury eksperckiej w ekonomii? Czy prestiż i zaufanie publiczne do ekonomii i ekonomistów przewyższa zaufanie do pozostałych nauk społecznych i badaczy społecznych? W jaki sposób społeczność ekonomistów angażuje się w pogoń za rentą symboliczną zarówno w ramach rynku idei, jak i poza nim?

(5) **ekonomia kultury** – w jaki sposób stosuje się teorię ekonomii do dziedziny sztuki (organizacje świadczące usługi artystyczne, sztuka teatralna, plastyczna i wizualna, literatura)? Jakie są podstawowe charakterystyki ekonomiczne dóbr kulturowych? W jaki sposób mierzyć wartość ekonomiczną dóbr kulturowych? Jakie są argumenty za i przeciw utowarowieniu, komercjalizacji i urynkowieniu dóbr kulturowych? Czy ekonomia sztuki jest kolejnym przykładem imperializmu ekonomii?

(6) **ekonomia z kultury** – czy ekonomia jest ufundowana na kulturowych commonsensibiliach? W jakim stopniu uprawianie ekonomii jest kwestią korygowania potocznych intuicji? Jaką rolę we współczesnych rozwiniętych gospodarkach odgrywają zwyczaje społeczne, pobudki moralne, nawyki, działania rutynowe i przekonania religijne? W jaki sposób współczesna ekonomia analizuje teoretycznie tradycyjne społeczności i charakterystyczne dla nich systemy gospodarcze? Czy ekonomiści projektujący polityki rozwojowe powinni zwracać większą uwagę na wiedzę lokalną typową dla regionalnych i lokalnych wspólnot?

Powyższa lista nie jest wyczerpująca.

Z racji tego, że wspólnoty filozofów i ekonomistów, a także przedstawicieli dyscyplin pokrewnych reprezentują różne założenia ontologiczne, podejścia metodologiczne i stanowiska aksjologiczne względem kultury, organizowana konferencja będzie doskonałą okazją do wielowymiarowej wymiany idei, argumentów i doświadczeń w otwartym i pluralistycznym środowisku.